

Nej, jeg er ikke enig med hr. Schmidt i, at socialisterne kun kan finde ud af det med afgifter dér. Det er dog ikke rigtigt.

Men jeg bliver spurgt, om vi, hvis Kristeligt Folkeparti kunne lave et vedtagelsesforslag selv, så ville lave noget i stedet for positivlisterne. Hvis vi skulle lave et forslag til vedtagelse selv, skulle det stadig væk stærkt understrege, at vi først har et ansvar for at gøre noget selv, og der har vi mange instrumenter, igen: Trafikdebat-ten. Vi har foreslået det med flyafgiften. Det gør ondt, men vi kunne godt begynde herhjemme med en lille afgift for at vise det gode eksempel igen. Jeg går meget ind for det gode eksempel.

Når vi så i den vedtagelse her har begrænset os til positivlister, er det, fordi det, man skal vælge fra, jo i virkeligheden er uendeligt, og jeg mener egentlig, at de par ting, vi nævner i positivlisten, kan der rummes meget inden for. Dét mener jeg, der er mange gode ideer. Det er jo, fordi vi ikke vil, at man både skal regne i skove og i landbrug, og at vi ikke vil handle med varm luft, og at vi ikke vil, at Vesten skal udnytte Ruslands elendighed og overtage deres kvoter osv. Men vi kunne skrive en hel side om alt det, vi ikke vil.

Jeg synes faktisk, at de par overskrifter, der står her, som f.eks. energibesparelsesforanstaltninger, jo er meget brede. Dem kan der rummes meget inden for. Det er ny teknologi og besparelser. Det er rigtig mange ting. Det kunne man også skrive en hel side om. Det har vi ikke gjort.

(Kort bemærkning).

Martin Glerup (S):

Er hr. Ole M. Nielsen ikke enig med mig i, at det, det drejer sig om, er at banke CO₂-belastningen ned på alle områder, og at der er brug for det, og at der også en gang imellem er brug for at revidere de virkemidler og ajourføre planerne?

Men er det ikke også samtidig rigtigt, at vi er nødt til at skele til, hvor vi får mest miljø for pengene? Og er det ikke også rigtigt, at man ikke – selv ikke for hr. Ole M. Niensens parti – skal lade træerne vokse ind i himlen, når man ikke engang vil være med til at lægge en beskednen afgift på nogle meget forurenende industrielle drivhusgasser, som er 140-20.000 gange kraftigere og mere potente end CO₂?

(Kort bemærkning).

Ole M. Nielsen (KRF):

Jo, det er vigtigt at nedbringe CO₂ – eller drivhusgasudledningerne, det er nok bedre, det le-

ver mere op til det, som hr. Glerup mener med sit indlæg her – på alle områder. Det er vi helt enige i. Også at der er brug for at regulere virkemidlerne – der har vel ikke været nogen regulering siden 1988 – er jeg helt enig i. Men stadig væk er der jo ingen tvivl om, at det er trafikken, der er synderen. Det kan vi sagtens blive enige om. Det er jo dér, den store udvikling er sket, dels på jorden, og dels oppe i luften – helt uansvarligt oppe i luften.

Så kommer hr. Glerup igen med det dér om, at vi skal gøre det, hvor vi får mest for pengene. Det er altså et argument, der er meget elastisk i. Det er jo det, som den borgerlige side kører med at vi skal gøre. Det er altså undskyldningerne for ikke at gøre noget dér, hvor det gør ondt. Det synes jeg altså nemt det kan være.

Og så vil jeg stadig væk fastholde, at det dér forslag om afgift på industrigasserne var et fiskalt forslag, fordi der ingen muligheder var i øjeblikket, og det er selvfølgelig vigtigt at arbejde hen imod det. Vi er gået med til afgifter på mange andre områder; men der skal være en mulighed, og vi ved, at de dér virksomheder jo er i gang med at finde ud af det, så vi kunne ikke se nogen fornøjelse ved at straffe dem på det her tidspunkt.

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):
Thorkild B. Fransgaard som ordfører.

Thorkild B. Fransgaard (FRI):

Langt de fleste eksperter verden over er enige om, at den menneskelige påvirkning af både vor natur og luft er negativ; men det er i en meget lille grad. Derimod er langt de fleste enige om, at udslippet til luften af de forskellige gasarter er det største problem. Så kan man jo, når man hører og læser, hvad der skrives, spørge sig selv: Er det dommedagsprofetier, eller er det realiteter?

Det er ikke nemt som lægmand at sige, hvad der er rigtigt; det er nok et sted midt imellem. Men under alle omstændigheder er det et globalt problem. Det er et problem, som skal løses i samarbejde med alle stater verden over. Luften bevæges jo hele tiden omkring jordkloden.

Derfor er det vigtigt i de forhandlinger, vi går ind i nu, at få skabt enighed – eller så stor en enighed som muligt – med alle lande om: Hvor stort er problemet? Hvordan skal vi beregne ud fra de forskellige ting? Hvordan påvirker det de forskellige ting? Det ses der meget forskelligt på. Men for mig at se er det det vigtigste at blive så